

J'aime la vie

Een niet-alledaagse familie trekt naar de Ardennen om de banden, die er nooit echt waren, opnieuw aan te halen. Acteur en scenarist Mathias Sercu brengt met zijn regiedebuut een ode aan het leven en aan het zorgen voor elkaar.

Mira is een jonge alleenstaande moeder, altijd positief en boordevol energie. Ze heeft een fijne job als thuisverpleegster, hechte vrienden en een goede relatie met haar jongste broer. Maar dan krijgt ze nieuws dan inslaat als een bom. Mira besluit om het contact met haar oudste broer te herstellen in een poging het gezin dat er nooit echt één was te herenigen. En zo trekt deze niet-alledaagse, en op zijn zachtst gezegd kleurrijke familie voor een weekend naar de Ardennen. Mira wacht een uitdaging om de familiebanden aan te halen. Een film over hechten en loslaten, en vooral over liefde ..., heel veel liefde.

Regie: Mathias Sercu
Cast: Janne Desmet, Jurgen Delnaet, Greet Verstraete, Bert Dobbelaere, Mattias Busschaert, Els Olaerts, Lien Degraeve e.a.
 België, 2023
 NL gesproken, NL/FR ondertiteld
 Duur: 1u39'

BINNENKORT

Ninja Turtles: Totale Chaos (8+)
 wo 14.02.24 – 15u

Killers of the flower moon
 di 20.02.24 – **19u30**

Priscilla
 di 27.02.24 – 20u30

Past lives
 di 5.03.24 – 20u30

En court de route 2: In de beste families
 di 12.03.24 – 20u30

Joan Baez, I am a Noise
 ma 18.03.24 – 20u30

Perfect days
 di 19.03.24 – 20u30

Io Capitano
 di 26.03.24 – 20u30

May December
 di 2.04.24 – 20u30

Holy Rosita
 di 9.04.24 – 20u30

Human Forever
 ma 15.04.24 – 20u30

The Zone of Interest
 di 16.04.24 – 20u30

Wonka (OV)
 zo 21.04.24 – **17u**

Thank God for the Gift
 ma 22.04.24 – 20u30

Monster
 di 23.04.24 – 20u30

Das Lehrerzimmer
 di 30.04.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

INTERVIEW - MATHIAS SERCU MAAKT ZIJN DEBUUT MET DE HARTVERWARMENDE FILM 'J'AIME LA VIE'

Verschenen bij Cc De Spil Roeselare op 20/11/2023

Acht jaar geleden begon je aan het scenario van 'J'aime la vie', jouw eerste speelfilm. Kan je ons vertellen hoe dit verhaal is ontstaan?

"De directe aanleiding was de kankerdiagnose van mijn oudste broer, elf jaar geleden. Dit nieuws bleef constant in mijn gedachten en ik vroeg me af wat er door je heen gaat als je te horen krijgt dat je waarschijnlijk niet meer lang zal leven. 'J'aime la vie' bevat veel persoonlijke elementen, hoewel een geheel fictief verhaal. Wanneer ik schrijf, is dat vaak geïnspireerd op mijn eigen ervaringen. In de film wil het zoontje van het hoofdpersonage, Mira, graag een meisje zijn. Dit is gebaseerd op het verhaal van mijn eigen petekind toen die tien jaar oud was. Zo zijn er nog veel gelijkenissen uit mijn eigen leven terug te vinden."

De film bevat, zoals je net hebt gezegd, veel elementen die dicht bij je eigen leven liggen. Is die confrontatie voor jou en de mensen die dicht bij je staan niet enorm moeilijk?

"Nee, vreemd genoeg niet! Ik denk dat het me net helpt. Natuurlijk, het leven loopt soms raar hé. Ik begon met schrijven naar aanleiding van de diagnose van mijn broer en op het moment dat we wisten dat we de film effectief konden maken, kreeg mijn zoon de diagnose. Dan staat je wereld toch even stil. Het is een beetje zoals bij muzikanten, denk ik. Nick Cave is daar een mooi voorbeeld van. Hij verloor twee zonen en maakt daar nummers over. Ik heb geleerd dat het louterend kan zijn om er juist wel over te praten."

Voelt dat voor jouw dierbaren ook zo? Neem nu jouw petekind, want haar verhaal wordt eigenlijk gedeeld met een enorm groot publiek?

"Vanaf het begin ben ik daar open in geweest, natuurlijk. Ondertussen is ze al achttien geworden, maar op dat moment was ze nog maar tien jaar oud hé. Ik heb dit eerst met mijn broer besproken en heeft hij er, op kindermaat, met haar over gepraat en in de loop der jaren zijn we het daar wel blijven over hebben. Het is natuurlijk ook een fictief personage, maar het is wel heel sterk gebaseerd op mijn ervaringen met haar. Nu is ze daar gewoon enorm trots op (lacht), vooral omdat ze eigenlijk een rol heeft gespeeld in het ontstaan van de film."

Het is eigenlijk een soort cadeau dat je geeft?

"Ja, dat vind ik ergens ook wel. Voor mij is dat zo, en dat zie je ook aan het einde van de film. Het eerste wat verschijnt is: "Voor Tore en Sam". Een jaar geleden zag het er niet goed uit voor mijn zoon, het leek toen een kwestie van weken. Ik herinner me nog dat ik vurig hoopte dat zowel mijn broer als mijn zoon bij de première aanwezig zouden kunnen zijn. Nu lijkt het erop dat ze er beiden zullen zijn. Dus dat is super, dat is de max! Misschien is dit de enige film die ik maak in mijn leven en dan vind ik het prachtig dat dit inderdaad, zoals jij het zegt, een soort cadeau kan zijn."

Wat was de grootste uitdaging tijdens het regisseren van je eigen geschreven script?

"Voor mij was de grootste uitdaging de omvang van die hele film-productiemachine. Dan vraag je je af: hoe pak je dat aan? Ik heb eerder samengewerkt met een andere regisseur, en laten we eerlijk zijn, hij was ervaren, waardoor ik me volledig kon focussen op de acteurs. Nu moest ik alles zelf doen, coördineren, beslissen hoe de scènes in beeld werden gebracht, ... Als je echter omringd bent door getalenteerde mensen die hun eigen ding kunnen doen, dan kan je fantastische resultaten bereiken! Ik had ook een ongelofelijke goede klik met de cameraman, Anton Mertens, die me telkens geruststelde. Hij zei me: "Het is mijn taak om jouw ogen te zijn." Ik vond dat de max! (lacht) Zonder hem zou het maken van deze film niet mogelijk zijn geweest. Hij filmde alles vanaf zijn schouder en we kozen voor zeer dynamische beelden. Het heeft een beetje de stijl van docu-meets fictie."

Je vertelt dat je enorm genoten hebt van het werken op de filmset. Is er een specifiek moment dat er voor jou echt uitsprong?

"Dat is moeilijk te zeggen... Maar een magisch moment was toen we op een locatie waren waar we zowel binnen- als buitenscènes draaiden. Als filmcrew ben je sterk afhankelijk van het weer, dus soms moeten er aanpassingen gemaakt worden in de planning. Het was een zonnige dag, maar na het weekend werd er regen voorspeld. Op maandag stond een zeer belangrijke scène gepland tussen acteurs Jurgen Delnaet en Janne Desmet op de parkeerplaats van het ziekenhuis en voor die opname mocht het absoluut niet regenen. Dus moesten we die scène, die eigenlijk pas drie dagen later op maandag gepland was, halsoverkop draaien. Dan wordt het zo wat rock 'n roll hé! We checkten of de acteurs aanwezig waren, namen de tekst erbij, bekeken de scène en startten! Wat die twee acteurs toen op die parking deden, was echt dubbel zo schoon. Telkens als ik die scène terugzie, dan denk ik: "Alright, dat hebben we toch echt goed gedaan!" (lacht)"

Smaakt het naar meer, het regisseren en schrijven van langspeelfilms?

"Absoluut! Eerlijk gezegd ben ik vorige week zelfs een nieuw film-project gaan pitchen bij het VAF. (lacht) Ik vind het geweldig dat ik nu kan zeggen: "Ik word 53 en het voelt alsof het allemaal nog moet beginnen!" Ik geloof echt in de kracht van de langzame weg, zeker als je je dromen najaagt. Tijd kan echt een cadeau zijn. Dat is toch bijzonder, ik begon met acteren, daarna ben ik gaan schrijven, en nu ben ik de regisseur van mijn eigen langspeelfilm! Ik voel ook dat ik wat minder de drang heb om te acteren en meer mijn eigen verhaal wil vertellen, dat wel."

Nog een laatste vraag, waarom zou je mensen aanraden om 'J'aime la vie' te zien?

"Ik denk dat het een film is die mensen diep kan raken, maar op een positieve manier. Het laat zien dat wanneer je slecht nieuws krijgt of door een moeilijke periode gaat, het zoeken van steun bij anderen misschien wel het enige is dat echte troost biedt in zo'n situatie. Dat is waar de film over gaat. Het gaat niet over ziek zijn, maar over verbinding, over om elkaar geven, over voor elkaar zorgen. De mooiste reactie die ik krijg van mensen die hem al gezien hebben, is dat het een toegankelijke film is en ondanks de zware thema's, toch hoopvol eindigt. Het is emotioneel, absoluut, maar dat kan deugd doen. In de tijd waarin we nu leven, hebben we dat ook nodig. Dat vind ik belangrijk."

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/jaime-la-vie>

